

Samarian herätys Ap.t. 8:1-25

1. Myös Saulus hyväksyi Stefanoksen surmaamisen. Sinä päivänä puhkesi suuri **vaino** Jerusalemin seurakuntaa vastaan, ja **apostoleja lukuun ottamatta** kaikki **hajaantuivat** pitkin Juudean ja Samarian paikkakuntia.

2. Muutamat jumalaapelkäävät miehet hauetasivat Stefanoksen ja pitivät hänelle suuret valittajaiset.

3. Mutta Saulus raateli seurakuntaa, kulki talosta taloon, raastoi ulos miehiä ja naisia ja toimitti heidät vankilaan.

4. Ne, jotka näin olivat **hajaantuneet**, kulkiivat paikasta toiseen ja **julistivat evankeliumin sanaa**.

5. **Filippos** meni **Samarian** kaupunkiin ja **saarnasi** kansalle **Kristusta**.

6. Ihmiset **ottivat** yksimielisesti **vastaan** sen, mitä **Filippos** puhui, kun he **kuuntelivat** häntä ja **näkivät tunnusteot**, jotka hän teki.

7. Sillä monista, joissa oli saastaisia henkiä, ne lähtivät ulos huutaen kovalla äänellä, ja moni halvaantunut ja rampa parani.

8. Tuossa kaupungissa syntyi **suuri ilo**.

9. Kaupungissa oli ennestään muuan **Simon**-niminen mies, joka harjoitti **noituutta** ja hämmästytti Samarian kansaa sanoen olevansa joku suuri.

10. Kaikki, pienimmästä suurimpaan, seurasivat häntä ja sanoivat: "Tämä mies on se **Jumalan voima**, jota kutsutaan **Suureksi**."

11. He seurasivat häntä, koska hän oli pitkän aikaa hämmästyttänyt heitä noitampuillaan.

12. Mutta kun he nyt **uskoivat Filipposta**, joka julisti **evankeliumia Jumalan valtakunnasta ja Jeesuksen Kristuksen nimestä**, he **ottivat kasteen**, sekä miehet että naiset.

13. Simon itsekkin uskoi, ja kun hänet oli kastettu, hän pysytteli Filippoksen seuras-

sa. Nähdessään ihmeitä ja suuria voimatekoja hän hämmästy.

14. Kun Jerusalemissa olevat apostolit kuulivat, että samarialaiset olivat ottaneet vastaan Jumalan sanan, **he lähettivät heidän luokseen Pietarin ja Johanneksen**.

15. Perille tultuaan nämä **rukoilivat** heidän puolestaan, että he **saisivat Pyhän Hengen**,

16. sillä hän ei ollut vielä tullut heidän kenenkään päälle. Heidät oli ainoastaan kastettu Herran Jeesuksen nimeen.

17. Niin apostolit panivat **kätensä** heidän **päälleen**, ja he **saivat Pyhän Hengen**.

18. Kun **Simon** näki, että Henki annettiin sille, jonka päälle apostolit panivat kätensä, hän toi heille **rahaa**

19. ja sanoi: "Antakaa **minullekin tuo valta**, että kenen päälle minä panen käteni, se saa **Pyhän Hengen**."

20. Mutta **Pietari** sanoi hänelle: "Menköt rahasi **sinun kanssasi kadotukseen**, koska luulet, että Jumalan lahja on rahalla saatavissa!"

21. Sinulla ei ole osaa eikä arpaa tähän asiaan, sillä sinun sydämesi ei ole vilpitön Jumalan edessä.

22. **Käänny siis pahuudestasi ja rukoile** Herraa. Ehkä sinun sydämesi ajatus annetaan sinulle anteeksi.

23. Minä näen, että sinä olet täynnä katkeruuden sappea ja kiinni **vääryyden siteissä**."

24. **Simon vastasi**: "Rukoilkaa puolestani Herraa, ettei minulle tapahtuisi mitään siitä, mitä sanoitte."

25. Kun apostolit olivat todistaneet ja puhuneet Herran sanaa, he lähtivät paluumatkalle Jerusalemiin ja **julistivat evankeliumia monissa Samarian kylissä**.

Seurakunta lähtee marssille

Miksi Jumalalla on varaa hajottaa oma seurakuntansa vainoilla? Mikä ajaa meidät liikkeelle Herran työhön evankeliumin levittämiseen? Miten Pyhän Hengen vapaus näkyy ihmisten pelastumisessa? Millaista on Pyhän Hengen voima, kun sitä vas-

taan nousee pimeyden valta noituuden muodossa? Millaisiin kiusauksiin seurakunnan johtajien on kyettävä vastaamaan? Kaikkiin näihin kysymyksiin antaa valoa tämänkertainen jaksomme Apostolien teoista.

Vainotut seurakunnat

Stefanoksen marttyyrikuolemasta alkoi kristittyjen vainojen pitkä historia. Se jatkuu yhä monissa osissa maailmaamme. Luin juuri pari päivää sitten Kiinan kotikirkkojen jumalanpalvelusten hajottamisesta ja kaikkien mukana olleiden saamista valtavista sakoista. Se on ollut Kiinan kristittyjen arkipäivää vuosikymmeniä.

Saamme olla todella kiitollisia Jumalalle, että maassamme vallitsee uskonnon ja sanan vapaus, jota myös viranomaiset parhaan ymmärryksensä mukaan pyrkivät suojelemaan myös nykyisissä poikkeusoloissa. Samalla meidän on muistaessamme eri puolilla maailmaa kärsiviä veljiämme ja sisariamme Kristuksessa, että vapautemme ei ole itsestään selvyys. Eikä sen säilyminenkään ole itsestään selvyys. Molempia on aktiivisesti käytettävä, jotta ne voisivat säilyä. Ilman uskonvapautta ei ole myöskään sananvapautta.

Viime sunnuntain traumatisoiva tapahtuma jumalanpalveluksen hajottamisesta opetti minulle ainakin sen, miltä veljiltämme ja sisariltamme noissa tilanteissa eri puolilla maailmaa tuntuu. He tarvitsevat kaiken rukouksemme ja tukemme.

Stefanuksen kuolemasta alkanut vaino osoittaa meille myös, että kristittyä ei ole kutsuttu etsimään todistajan kuolemaa vaan elämään todistajana. Hän ei halua antaa vainoajalle tilaisuutta murhan – hirvittävän synnin – tekemiseen, mikäli se hänestä riippuu. Mutta jos Herra omansa kuolemaan vie, niin silloinkin on kysymys todistajan tiestä.

Taivaasta hallittu seurakunta

Vaino (1,2) aiheutti seurakunnan historiassa kriisin ja taitekohdan. Jerusalemin menetti merkityksensä seurakunnan keskuksena. Se ei kuitenkaan ollut tappio, vaan suuri voitto. Jumalan seurakunnassa ei ole ratkaisevaa ajallinen ja paikallinen, vaan yleispätevä, iankaikkinen ja hengellinen. Seurakunta lähti pitkälle ja voittoisalle marssilleen Jerusalemistä kaikkeen maailmaan ja Jerusalemistä riippumattomana.

Tämän asian oppiminen ei ollut helppoa, sillä apostolit jäivät edelleen Jerusalemiin. (2) Ilman heitä levinnyt seurakunta ei suinkaan vähätellyt sitä, minkä Jerusalemin sille oli antanut, mutta se kiinnitti silmänsä taivaalliseen ja ylhäiseen Jerusalemiin, eikä jäänyt ajallisen sitomaksi. Aina silloin kun seurakuntaa pyritään hallitsemaan Jerusalemistä tai Roomasta tai jostain muualta kuin taivaasta, sen etenemistä jarrutetaan eikä se pääse toteuttamaan tehtävänsä ja sen kasvua tukahdutetaan.

Meilläkin on vaara jäädä nauttimaan oman seurakuntamme turvallisesta ja lämpimästä ilmapiiristä. Evankeliumin voittokulku on usein pysähtynyt sisäänlämpiäviin uskovien ryhmiin, jotka ovat sulkeneet ovensa maailmalta. Herralla on varaa hajottaa seurakunta, panna se pakomatkalle saadakseen sen julistamaan evankeliumia ulkopuolisille. Joskus Herra voi käyttää siihen jopa uskovien keskinäisiä riitoja niin kuin myöhemmin Paavalin ja Barnabaksen yhteistyön katkeamisessa tapahtui. Yhdestä evankelioivasta tiimistä syntyi kaksi ja sana levisi laajemmalle.

Saul ja vaino (1–4)

Vaino keskittyi Saulin ympärille. Hän oli hyväksynyt ja ottanut vastuun Stefanoksen surmaamisesta. Kuka ja millainen oli Saul, joka tässä astuu ensi kertaa kuvaan mukaan? Hän oli aito juutalainen, lain kirjaimen ja sääntöjen tarkka noudattaja, innokas mies, jonka toimintaa motivoi hänen vakuuttuneisuutensa ja toimintatarmonsensa. Hän oli rehellinen ja päättäväinen mies, joka tunnettiin moraaliltaan nuhteettomaksi. Hän nousi johtohahmoksi seurakunnan vainoamisessa.

Seurakunta ei etsi marttyyriutta (4)

Ne, jotka näin olivat hajaantuneet, kulkivat seudulta toiselle ja levittivät evankeliumin sanaa. (4)

Vainossa oli kysymys vallasta. Neuvoston näkökulmasta kysymys kuului: Säilyttäisikö neuvosto oman hengellis-poliittisen valtansa Rooman sallimassa kapeissa rajoissa, vai veisikö kasvava kristillinen liike kansakunnan arvaamattomalle tielle? Jumalan hallinta ihmissydämissä vaikuttaa tänäänkin päivän politiikkaan. Syvimmiltään vainossa on kuitenkin kysymys siitä, että ala-arvoinen yrittää vapautua jalosta, materialismi yrittää vaientaa hengellisyyden äänen. Jumalan teot jakavat ihmiset vastaanottajiin ja vastustajiin.

Seurakunnan jäsenet eivät jääneet odottamaan marttyyrikuolemaa, vaan pakenivat kaupungista eri puolille maata, aina ulkomaille asti. Kristittyä ei ole kutsuttu etsimään todistajan kuolemaa vaan elämään todistajana. Hän ei halua antaa vainoajalle tilaisuutta murhan – hirvittävän synnin – tekemiseen, mikäli se hänestä riippuu. Mutta jos Herra omansa kuolemaan vie, niin silloinkin on kysymys todistajan tiestä.

Evankeliumi Juudeaan ja Samariaan

Herran suvereeni hallintavalta näkyy siinä, mitä vaino vaikutti. Vaino vei uskovat julistamaan Sanaa juuri niillä alueilla, joille Jeesus oli antanut apostoleille tehtävänkin viedä evankeliumin: Juudean ja Samarian paikkakuntiin. (1:8)

Sana leviää ilman apostoleitakin (1,4–5)

Apostolien jäämistä Jerusalemiin (1) on perusteltu mm hallinnollisilla syillä, mutta ehkä heidän olisi nimensä "lähetetty" mukaisesti pitänyt olla matkalla etunenässä viemässä evankeliumia eteenpäin. Kun apostolit itse eivät lähteneet liikkeelle, Herra osoitti, ettei hän ollut riippuvainen edes heistä. Hänellähän oli Filippus. Seurakunta on Pyhän Hengen elämästä riippuvainen todellisuus, joka on viime kädessä riippumaton paikoista ja ihmisistä. Se toteuttaa tehtävänsä Hengen läsnäolossa ja voimassa aina silloin, kun Pyhälle Hengelle annetaan valta hallita sen asioita.

Julistus vainojen keskellä (4)

Herran läsnäolo kristittyjen elämässä näkyi siinä, että he eivät lakanneet julistamasta evankeliumia vainojen vuoksi, vaan näkivät niissä tilaisuuden julistaa Kristusta uusilla alueilla. He oppivat myös, mitä on osallisuus Kristuksen kärsimyksiin.

Meidänkin on hyvä tiedostaa, että vaikeudet, joita saatamme joutua kohtaamaan uskovina, voivat olla Herran itsenä antamia, jotta lähtisimme kulkemaan Herran tarkoittamaa tietä. Uudet olosuhteet kuten nykyinen korona eivät saa olla veruke evankeliumin julistuksen laiminlyömiselle. Sekä hyvät että pahat päivämme ovat Herran päiviä ja jokaiseen niistä sisältyy tilaisuuksia viedä evankeliumia eteenpäin.

Sanan voima Samariassa

Filippoksen julistustyöhön Samariassa liittyi voimakkaita merkkejä ja voimatekoja. Vainoissa hajotetun seurakunnan voima ei ollut vähentynyt. Herra itse oli heidän kanssaan. Vaino ei koskaan ole ollut syy siihen, että seurakunta olisi jostain maailmassa hävinnyt. Syyt ovat olleet aina muualla, seurakunnan sisäisessä tilassa ja sen suhteessa Herraan, ei ulkoisissa voimissa. Ulkoinen paine on kyllä saattanut kaataa elämänsä jo menettäneen kirkon kulissit.

Sana Kristuksesta otettiin Samariassa halukkaasti vastaan. Se osoittaa, että evankeliumi on yleispätevä ja vastaa kaikissa kulttuureissa ja kaikissa oloissa ihmisen syvimpiin tarpeisiin.

Saatamme ehkä kuvitella, että suomalaiset ovat niin paatuneita, että he eivät enää halua kuunnella evankeliumia. Saatamme joutua epätoivoon kaupunkimme hengellisen tilan edessä, niin kuin Paavali aikanaan Korintin syntielämän kohdattuaan. *Mutta Herra rohkaisi: "Minulla on paljon kansaa tässä kaupungissa."* Niin myös Espoossa on niitä, joiden sydän janoaa vastausta elämänsä syviin kysymyksiin.

Shamaani kohtaa väkevämmän voiman (9–13)

Sielunvihollinen oli yrittänyt tukahduttaa seurakuntaa ulkokultaisuudella, keskinäisiä jännitteitä synnyttämällä ja vainolla, mutta oli kerta toisensa jälkeen joutunut tappiolle, kun Pyhän Hengen johtama seurakunta voitti ne. Evankeliumin siirtyessä ei-juutalaiselle maaperälle Saatana marssitti esiin uuden aseensa: shamanistisen uskonnollisuuden, jolla oli merkillistä näyttöä toimivuudesta. Tänäänkin se on yksi pimeyden vaarallisimmista hyökkäyksistä seurakuntaa vastaan.

Samariassa noituutta harjoittanut Simon oli kerännyt ympärilleen suuren joukon ihmisiä. Hän oli onnistunut hankkimaan itselleen mainetta. Ihmiset pitivät häntä "suurena voimana" ja jumalallisen voiman käyttäjänä. Simon julisti itseään, Filippos taas Messiasta. Shamanismin ja kristinuskon ero on kirkkaana tässä.

Filippos julisti hyvää sanomaa Jumalan valtakunnasta ja Jeesuksesta Kristuksesta. Kun hän itse eli Jumalan hallintavallan alaisena, niin myös Jeesuksen Kristuksen voima pääsi hänen kauttaan vaikuttamaan. Filippoksen julistus ja voimateot saivat Samariassa aikaan suuren ilon ja riemun. (8) Ihmiset uskoivat ja ottivat kasteen. (12)

Vaikutuksen voimakkuutta kuvastaa se, että Simon itsekin uskoi ja hänetkin kastettiin. Meillä ei ole mitään syytä asettaa hänen rehellisyyttään kyseenalaiseksi, kun hänkin halusi kasteen.

Usko älyllisenä vakuuttuneisuutena

Mutta niin Simonin kuin Samarian muidenkin asukkaiden usko rajoittui vielä pelkätään älylliseen vakuuttuneisuuteen. He ottivat älyllisellä tasolla Jumalan Sanan vastaan. Heistä voitaisiin sanoa, että he tulivat vahvan todistusaineiston perusteella vakuuttuneiksi siitä, että Filippoksen julistama sanoma oli totta. Heistä tuli siis kristinuskon kannattajia, mutta he eivät olleet saaneet vielä Pyhää Henkeä. Vasta apostolien saavuttua Samariaan, Pyhä Henki annettiin heidän päälleen. (16,17)

Tänään Suomessakin on yhä merkittävä määrä ihmisiä, jotka tuntevat kohtalaisen hyvin Raamatun sanoman, pitävät sitä totena, saattavat ajoittain käydä kirkossa ja pitävät itseään ei vain kulttuurikristittyinä vaan aitoina uskovina, mutta kuitenkin heiltä selvästi puuttuu elävä yhteys Jeesukseen. Ajoittain asia saattaa heitä vaivatakin, mutta usein sydämen tyhjiys kuitenkin saatetaan torjua esim. monenlaisella uskonnollisella toimeliaisuudella. Ilman Pyhää Henkeä ei kukaan ole elävä uskova. Herra haluaa myös noiden ihmisten pelastusta.

Pyhä Henki vie tarkistamaan asenteita

Pyhän Hengen saaneiden apostolienkin oli vaikea luopua vanhoista ennakkoasenteistaan samarialaisia kohtaan. Jokaisessa uskovassa asuu vanha lihallinen luonto. Mutta Pyhän Hengen työ apostoleissa ilmeni kuitenkin siinä, että he nopeasti tarkistivat asenteensa. He suostuivat yhteistyöhön Pyhän Hengen kanssa ja kuuliaisuuteen Kristukselle lähettämällä kaksi edustajaansa Samariaan. Herra vei seurakuntaansa uuteen hengelliseen yhteistyöhön. Joku on sanonutkin, että Herra ei heti vuodattanut Pyhää Henkeä Samarian herätykseen tulleille asukkaille, jotta apostolit olisivat saaneet todistuksen siitä, että seurakunta on yksi silloinkin, kun se ylittää kulttuurirajat.

Näemme myöhemmin, että Pietarilla oli vielä muitakin ennakkoasenteita, joista Herra joutui hänet vapauttamaan, ennen kuin sana pääsi leviämään pakanoiden pariin. Meidänkin on hyvä tiedostaa omat mahdolliset väärät asenteemme tiettyjen ihmisryhmien edustajiin. Usein este evankeliumille ei ole kuulijoiden vaan todistajien sydämessä. Suostu tarkistamaan asenteitasi, kun Herra ne sinulle osoittaa!

Pyhä Henki johtajana (14)

Pietari ei ollut muiden apostolien auktoritatiivinen johtaja, sillä hänen veljensä lähettivät hänet yhdessä Johanneksen kanssa. Seurakunnalla on vain yksi pää, Kristus. Hänen tahtonsa ainoa ilmoittaja on Pyhä Henki, joka toimii seurakuntansa keskellä Sanan kautta. Apostolit (ja profeetat) toimivat seurakunnan perustuksena (Ef. 2:20), koska heille Jeesus antoi tehtävän todistaa hänen ylösnousemuksestaan, jonka varassa seurakunnan usko seisoo. Apostoleja ei kuitenkaan asetettu seurakunnan pääksi. Vain Jeesuksella on hallintavalta seurakunnassa.

Mistä viivytys Pyhän Hengen saamisessa (15,16)

"Perille tultuaan apostolit rukoilivat Samarian uskovien puolesta, että he saisivat Pyhän Hengen. Henki näet ei ollut vielä laskeutunut kehenkään heistä; heidät oli ainoastaan kastettu Herran Jeesuksen nimeen." (15,16)

Filippokselta Samarialaiset olivat kuulleet evankeliumin Kristuksesta. He olivat uskoneet sen sillä tavalla, että vakuutuivat sanoman totuudellisuudesta ja antoivat kastaa itsensä kuuliaisena Herran kastekäskylle. Mutta kuitenkin he eivät saaneet heti Pyhää Henkeä. Mistä viivytys johtui? Vastaus, että emme kykene vastaamaan asiaan, saattaa jättää monen tyytymättömäksi, mutta uskon, että asiaan sisältyy suuri siunaus.

Filippos julisti koko evankeliumin (5,12)

Monet ovat kyllä yrittäneet vastauksiaan keksiä. Eräät väittävät, että vika oli Filippoksen julistamassa sanomassa. Siitä ei kuitenkaan nyt ollut kysymys. Filippoksen julistama sanoma oli koko evankeliumi Kristuksesta jakeiden 5 ja 12 sanankäytön perusteella. Hän julisti koko evankeliumin Pyhän Hengen voimassa, mistä merkit

olivat todisteina. Ihmiset ottivat Sanan vastaan ja heidät kastettiin. Mutta silti Pyhä Henki ei tullut heti heihin.

Pyhän Hengen toiminta on vapaata

Pietarin ja Johanneksen vierailun kautta samarialaiset saivat Pyhän Hengen. Mitä apostolit sitten oikein tekivät? He rukoilivat uskovien puolesta ja panivat kätensä heidän pänsä päälle, ja Pyhä Henki tuli heihin. (17)

Joku voisi vetää sen johtopäätöksen, että Pyhän Hengen saamiseksi tarvitaan apostolien toimintaa. Mutta Paavali sai Pyhän Hengen, kun aivan tavallinen maallikkouskova Ananias pani kätensä hänen pänsä päälle. Siis Pyhän Hengen saamiseen ei tarvita apostoleja.

Joku toinen taas voisi ajatella, että kätten päälle paneminen oli ratkaisevaa Pyhän Hengen saamisessa. Mutta vähän myöhemmin luemme, miten Pyhä Henki tuli Corneliuksen, hänen perheensä ja ystäviensä päälle ilman, että käsiä oli pantu heidän päälleen.

Joudumme kaiken lopuksi toteamaan sen, minkä Jeesus sanoi Pyhän Hengen tulosta: *"Tuuli puhaltaa missä tahtoo. Sinä kuulet sen huminan, mutta et tiedä, mistä se tulee ja minne se menee. Samoin on jokaisen Hengestä syntyneen laita."* (Joh. 3:8)

Sillä hetkellä kun teologia yrittää systematisoida tavan, jolla Pyhä Henki tulee ihmisen elämään, se aina ottaa yhden ja sulkee samalla pois joukon muita Pyhän Hengen toimintatapoja. Jumalan seurakunnan kirkkaus on siinä, että sen elämä ei ole organisaatioissa eikä palveluviroissa eikä armolahjoissa, vaan siinä asuvassa Hengessä. Pyhä Henki kuitenkin toimii palveluvirkojen ja armolahjojen kautta.

Pyhän Hengen saamisen vaikutus

Mitä sitten tapahtui, kun samarialaiset saivat Pyhän Hengen? Paavali kertoo sen näin: *"Me olemme kaikki yhdessä Hengessä kastetut yhdeksi ruumiiksi."* (1.Kor. 12:13)

Pyhä Henki liitti heidät Kristuksen ruumiiseen. Heidän välilleen syntyi hengellinen yhteys, jossa erilaiset armolahjat alkoivat vaikuttaa kokonaisuuden hyväksi. Heidän persoonallisuudessaan Pyhä Henki vaikutti sen, että he alkoivat nähdä asioita Jeesuksen silmin, heidän tunteitaan sytyttivät Jeesuksen halut ja heidän tahtonsa alkoi valita Jeesuksen mielen mukaan. Jeesus heissä ajatteli, rakasti ja tahtoi. He tulivat osalliseksi yhden ja jakamattoman Jeesuksen Kristuksen seurakunnan salaisuudesta.

Simonin synty (18,19)

Simon oli noita, joka oli tehnyt voimakkaan vaikutuksen kansaan, ennen Filippoksen tuloa Samariaan. Hän oli siis shamaani, jolla oli aitoa uskonnollista näyttöä merkillisistä "yliluonnollisista" kyvyistään aivan samaan tapaan kuin suomalaisessa uususkonnollisuudessa koetaan monenlaista. Filippoksessa ilmenevä Jumalan voima teki häneen syvän vaikutuksen. Hän otti jopa kasteenkin.

"Kun Simon näki, että ne, joiden päälle apostolit panivat kätensä, saivat Hengen, hän tarjosi heille rahaa ja sanoi: 'Antakaa minullekin tuollainen valta, että kenen päälle panen käteni, se saa Pyhän Hengen'." (18,19)

Mitä Simon oikein pyysi ja halusi? Hän halusi kyvyn jakaa Pyhää Henkeä muille. Toisin sanoen hän tavoitteli itselleen sellaista asemaa seurakunnassa, jossa hän voisi Pyhää Henkeä jakamalla toimia johtajana ja keskuksena. Hänen syntinsä oli siis yritys omistaa hengellistä voimaa omaksi henkilökohtaiseksi hyödykseen.

Tämä synty ilmenee usein ryhmäitsekkyutenä, jossa etsitään hengellisiä siunauksia, jotta omalla ryhmällä menisi vähintään yhtä hyvin tai mieluummin paremmin kuin muilla. Herra ei anna työntekijälle Henkeään, jotta hän voisi kerskua siitä, kuinka paljon hänen seurakunnassaan käy ihmisiä.

Kiusaus Pietarille

Simonin synty oli samalla myös kiusaus Pietarille. Pietari tiesi aivan hyvin, ettei Pyhä Henki ollut tullut samarialaisiin siksi, että hän oli pannut kätensä heidän päälleen. Miten helppoa Pietarin olisikaan ollut suostua pyyntöön, sillä silloinhan hän itsekkin olisi tullut näyttämään erityiseltä ja korvaamattomalta. Pietarille Simonin synnillinen pyyntö merkitsi siis kiusausta siirtyä Pyhän Hengen hallinnan alta Pyhän Hengen hyväksikäyttöön. Se taas on ihmisen suurin synty, yritystä nousta Jumalan yläpuolelle.

Hengellisiä ei saa lihallisin keinoin (20)

Pietarin vastaus oli äärimmäisen ankara: *"Kadotukseen joudut rahoinesi, kun luulet, että Jumalan lahja on rahalla ostettavissa! Sinulla ei ole tässä osaa eikä arpa, sillä sinä et ole vilpitön Jumalan edessä."* (20)

Et voi päästä sisälle hengellisiin lihallisin keinoin. Jos seurakunta olisi tämän aina muistanut, se saattaisi olla taloudellisesti nykyistä paljon köyhempi mutta köyhyydessään todella rikas.

Kadotuksesta puhumista ei tämän ajan ihminen kestä kuulla. Sillä pelottelua väitetään hengelliseksi väkivallaksi. Mutta todellisesta vaarasta varoittaminen on rakkautta. Herra ei halua kenenkään joutuvan kadotukseen, vaan että jokainen tekisi parannuksen ja uskomalla Jeesukseen saisi iankaikkisen elämän. Rakkaudesta ihmisiin tehtävämme on edelleen varoittaa kadotuksesta.

Parannuskehotus (22–24)

Pietarin sanoihin sisältyi myös Pyhän Hengen synnyttämä armahtavaisuutta, kun hän kehotti Simonia tekemään parannuksen: *"Käännä tästä pahuudestasi ja rukoile Herraa! Kenties hän antaa ajatuksesi anteeksi."* (22)

Parannuskehotukseen sisältyi pelastuksen toivo. Simonin vastaus kuului: *"Rukoilkaa minun puolestani Herraa, ettei minulle tapahtuisi mitään tuollaista, mitä sanoitte!"* (24) Oliko se parannus vai ei, ei kuulu meidän mitattavaksemme.

Pyhän Hengen täyttämässä seurakunnassa ei voi elää simonia eli Simonin synty, hengellisten asemien tavoittelu ajallisin keinoin.

Voitto pimeyden hyökkäystä vastaan saadaan siten, että paljastetaan noituutta harjoittavan ihmisen se synty, jonka kautta Sielunvihollinen ja/tai riivaaja on päässyt ihmisen sydämeen asumaan. Häntä vaaditaan tekemään siitä parannus, tunnustamaan se ja hylkäämään se.

Evankeliumin sanan voima kykenee vapauttamaan pimeyden orjan, sillä se on Jumalan voima.

Evankeliumi Samarian kyliin (25)

Eräs kiehtova asia kertomuksessa on, että apostoleista kutsumuksensa mukaisesti tuli myös evankelijoita, sillä paluumatkallaan Jerusalemiin he julistivat sanaa monissa Samarian kylissä.

Parisen vuotta aikaisemmin eräs samarialainen kylä ei ollut suostunut ottamaan Jeesusta ja opetuslapsia vastaan. Johannes, toinen "Ukkosenjylinän pojista", oli silloin pyytänyt Jeesusta rukoilemaan, että tuli olisi tuhonnut kylän. Nyt sama Johannes oli Pietarin kanssa paluumatkalla Jerusalemiin julistaen evankeliumia Samariassa. Mies oli kokonaan muuttunut. Tämä kertoo jotain siitä, mitä hengellinen elämä on. Pyhä Henki ei tuhoa persoonallisuuttamme vaan kääntää sen piirteet tuhoavasta rakentavaan suuntaan.

Pelastus elämän yhteyttä Kristuksen kanssa

Kertomus kokonaisuutena osoittaa, että kristityksi tuleminen on enemmän kuin vakuuttumista Jumalan Sanasta, enemmän kuin kasteen saamista. Se on elämän yhteyttä Pyhässä Hengessä Kristuksen kanssa. Sillä on ihmeellinen voima. Juutalaisuus ei koskaan valloittanut Samariaa, mutta Jumalan Sana voitti sen puolelleen. Seurakunta voittaa aina siellä, missä se julistaa Jumalan Sanaa Pyhässä Hengessä.

Sinä olet ehkä lausunut uskontunnustuksen, sinut on ehkä kastettu, mutta asuuko sydämessäsi Pyhä Henki? Kysyt ehkä: "Mistä sen tietää?" Vastaukseksi ei riitä, että voit kertoa iloitsevasi Jumalan suurista teoista, niin kuin Samarian asukkaatkin. Vastaukseksi ei riitä, että sydämessäsi on rauha, sillä on olemassa myös väärää ja petollista rauhaa. Kysyt: "Mistä sen sitten voi päätellä?" Siitä, että Pyhä Henki kirkastaa Kristuksen. Pyhä Henki paljastaa sinulle, että Jeesuksen kärsimys ja kuolema Golgatalla oli sinun syytäsi, sinun syntiesi oikeudenmukainen rangaistus. Pyhä Henki osoittaa myös, että Jeesus teki sen juuri sinun puolestasi, koska Hän rakastaa sinua. Pyhä Henki avaa sydämesi ottamaan vastaan syntien anteeksiantamisen, kun tunnustat syntisi. Pyhä Henki vie sinut elämän yhteyteen Jeesuksen kanssa. Pyhä Henki antaa sinulle uuden, ikuisen elämän Jeesuksen yhteydessä.

Jos olet vielä epävarma, käänny Jeesuksen puoleen rukouksessa, tunnusta kaikki syntisi Hänelle ja pyydä Häntä antamaan sinulle Pyhän Hengen ja ottamaan sinut kokonaan omakseen. *"Jokainen joka huutaa avuksensa Herran nimeä pelastuu."*

Esimerkki pimeyden valtojen kukistumisesta

Loppuun esimerkki siitä, että Jeesus kykenee vapauttamaan myös noituuden harjoittajan:

Vuonna 1974 tapasin Japanin evankelioimiskongressissa Shirahama nimisen 60 -vuotiaan entisen shamaanin Okinawalta. Hän oli hakenut sairauksiinsa ja ongelmiinsa apua yutaksi kutsutuilta shamaaneilta. Saatuaan avun hän itsekin omistautui yutaksi. Vuosikymmeniä hän oli ollut pahan hengen vallassa, jota hän oli pitänyt shintojumaluutena. Sen seurauksena hänellä oli ollut kykyjä, joiden vuoksi monet ihmiset tulivat hänen luokseen. Hän kykeni ennustamaan ja parantamaan sairaita.

Mutta henki orjuutti hänen elämäänsä. Keskellä yötä se saattoi herättää hänet ja määrätä hänet suorittamaan erilaisia menoja buddhalaisilla temppeleillä tai hautausmailla. Lopulta hän väsyi siinä määrin, että alkoi kysellä löytyisikö mistään hänelle vapautusta hengen vallasta. Hän kiersi monen uskonnon edustajan luona kyselemässä apua, mutta kaikki totesivat, etteivät he kykene auttamaan. Jotkut olivat jopa sitä mieltä, että apua ei tarvittaisikaan, sillä heidän mielestään shinto-hengen vallassa oleva ihminen voi toki auttaa muita. Erään buddhalaisen uususkonnon edustaja ei myöskään kyennyt auttamaan, mutta vihjaisi, että kristityt ehkä kykenisivät siihen. Hän otti ohjeesta vaarin ja etsiytyi kristityn pastorin puheille.

Kirkossa hänen puolestaan rukoiltiin ja riivaaja ajettiin Jeesuksen nimessä ulos. Muutos oli dramaattisen voimakas. Hänen kykynsä ennustaa ja parantaa loppui kuin veitsellä leikaten, mutta hän löysi ihmeellisen levon ja ilon sydämeensä. Ilosta säteillen hän kertoi, miten ihmeellisen vapauden hän löysi Kristuksessa, kun pahan hengen oli pakko väistyä pois. Hän sai syntinsä anteeksi ja uuden elämän Jeesuksen yhteydessä. Muutos hänessä oli niin voimakas, että muutamien kuukausien sisällä noin 50 hänen sukulaisistaankin kääntyi Kristuksen puoleen.

Entä sinä?

Herra kutsuu sinua, joka et vielä tunne Jeesusta. Käännä Hänen puoleensa. Hänessä löydät todellisen elämän.

Sinua, joka tunnet Herran, Hän kutsuu vastuksista huolimatta jakamaan evankeliumin sanaa kaikkialla siellä, minne kuljet.